

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 38/10
Люксембург, 22 април 2010 г.

Решение по дело C-62/09
Association of the British Pharmaceutical Industry/Medicines and Healthcare
Products Regulatory Agency

Публичните органи могат да предоставят на лекарите финансови облаги, за да стимулират предписването на по-евтини лекарствени продукти

Тези органи обаче са длъжни, от една страна, да се уверят, че системата на стимулиране отговаря на обективни, недискриминационни критерии и, от друга страна, да направят публично достояние по-конкретно терапевтичните оценки във връзка с тази система

Директивата относно лекарствените продукти за хуманна употреба¹ забранява при промоцирането на лекарствени продукти пред лекари или фармацевти да се доставят, предлагат или обещават на тези лица парични облаги или престации в натура.

С оглед намаляване на публичните разходи за лекарствени продукти националните органи в областта на общественото здравеопазване в Англия и Уелс въвеждат система от финансови стимули с цел лекарите да предписват на своите пациенти по-евтини лекарствени продукти от същия терапевтичен клас. При все това изборът на по-евтин лекарствен продукт, съдържащ различно активно вещество, би могъл в някои случаи да има отрицателни последици за пациента. В основата на спора по настоящото дело стои предписването на статини — вещества, които се използват за намаляване на холестерола.

High Court of Justice (England and Wales) иска от Съда да установи дали въведената с директивата забрана на финансови стимули се отнася за прилаганата в Англия и Уелс система.

В днешното си решение Съдът констатира, че забраната на директивата се отнася преди всичко до дейностите на фармацевтичната индустрия за промоция и цели да възпре промоционалните практики, които могат да подтикнат лекарите да се ръководят от икономически интереси при предписването на лекарствени продукти.

За сметка на това тази забрана не се прилага към националните органи в областта на общественото здравеопазване, които са компетентни именно да следят за прилагането на директивата и да определят приоритетите на политиката в областта на общественото здраве, в частност що се отнася до рационалното изразходване на публичните средства за тази политика.

В това отношение Съдът отбелязва, че политиката на здравеопазване на държавите членки и публичните разходи за нея нямат нито стопанска, нито търговска цел. Ето защо в рамките на тази политика посочената система от финансови стимули не следва да се разглежда като насочена към търговското промоциране на лекарствени продукти. Още повече, що се отнася до тази система, е невъзможно да съществува опасност за общественото здраве, доколкото терапевтичната стойност на предпочитаните лекарствени продукти е предмет на постоянен контрол от страна на публичните органи.

¹ Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3), изменена с Директива 2004/27/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година (ОВ L 136, стр. 34; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 116).

При това положение тези органи имат възможност да решат въз основа на оценка на терапевтичните качества на лекарствените продукти според разхода, който те налагат за държавния бюджет, дали определени лекарствени продукти, съдържащи дадено активно вещество, не са за предпочитане от гледна точка на публичните финанси спрямо други лекарствени продукти, съдържащи различно активно вещество, но принадлежащи към същия терапевтичен клас.

Въпреки това Съдът напомня, че публичните органи са длъжни да предоставят на лицата от фармацевтичната промишленост информация, доказваща че разглежданата система отговаря на обективни критерии и че няма дискриминация между националните лекарствени продукти и лекарствените продукти от други държави членки. От друга страна, тази органи са длъжни да осигурят публичност по отношение на тази система, както и да предоставят на тези лица оценките, които установяват терапевтичната еквивалентност на наличните активни вещества, принадлежащи към същия терапевтичния клас, за който е въведена системата.

С оглед на всички тези съображения **Съдът приема, че изследваната система от финансови стимули е съобразена с директивата и че освен това тя не се отразява неблагоприятно върху обективността на лекарите при предписването на лекарствени продукти.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708